

Záznam z 22. jednání pracovní komise předsedy Rady vlády pro koordinaci boje s korupcí k hospodárnému nakládání s majetkem státu

konaného ve čtvrtek 1. února 2024 od 9:00 přibližně do 12:00 prezenčně v budově
Ministerstva spravedlnosti, Vyšehradská 16, Praha 2, místnost Kolegium

Prezenční listina

Přítomní členové: 7

Usnášeníschopnost: 7

Přítomní členové:

Ing. František Kučera, předseda komise, Ministerstvo spravedlnosti

JUDr. Ing. Tomáš Bouzek, Ministerstvo spravedlnosti

Mgr. Tereza Koucká Höfferová, Nejvyšší kontrolní úřad

Ing. Hana Ondrušková, Ministerstvo financí

Omluvení členové s náhradou:

plk. JUDr. et Mgr. Vladislav Hřebíček, Ph.D., NCOZ SKPV

→ *náhradník pplk. Mgr. Jan Jaňovka, NCOZ SKPV*

Mgr. Marek Zelenka, LL.M., Oživení

→ *náhradnice Mgr. Šárka Míková, Oživení*

Mgr. Zdeněk Zajíček, HK ČR

→ *náhradník JUDr. Stanislav Sádovský, PhD., LL.M., MSc, HK ČR*

Omluvení členové:

Mgr. Lukáš Kraus, Frank Bold Society

Mgr. Petr Leyer, Transparency International ČR

PhDr. Ing. Jiří Skuhrovec, zIndex

Mgr. Jiří Šimon, Ministerstvo pro místní rozvoj

Mgr. Kateřina Vrzalová, Úřad pro ochranu hospodářské soutěže

Hosté:

Ing. Jiří Fojtík, Ministerstvo financí

Ing. Barbora Janíčková, Ministerstvo financí

JUDr. Aleš Mácha, Ph.D., Ministerstvo pro místní rozvoj

Mgr. Jana Macháčková, Ministerstvo pro místní rozvoj

Ing. et Ing. René Neděla, Ministerstvo průmyslu a obchodu

Mgr. Jaroslav Neubauer, Ministerstvo spravedlnosti

JUDr. Antonín Špiruda, Ministerstvo průmyslu a obchodu

Ing. Tomáš Šulc, Ministerstvo financí

Mgr. Ilona Šupejová, Ministerstvo pro místní rozvoj

Mgr. Hana Vítová, Ministerstvo pro místní rozvoj

Mgr. Andrea Vrbová Vuongová, Ministerstvo financí

Mgr. Leona Vurmová, Ministerstvo průmyslu a obchodu

PhDr. Tomáš Vyhnánek, Ministerstvo financí

Průběh jednání:

1. Zahájení jednání

Jednání zahájil předseda pracovní komise předsedy Rady vlády pro koordinaci boje s korupcí k hospodárnému nakládání s majetkem státu (dále jen „pracovní komise“) **František Kučera** přivítáním všech přítomných a konstatoval, že pracovní komise je usnášeníschopná v počtu 7 členů pracovní komise nebo jejich náhradníků. Představil návrh programu tak, jak byl zaslán v pozvánce.

Program byl jednomyslně schválen.

Schválený program jednání:

1. Úvodní slovo
2. Návrh věcného záměru zákona o řízení a kontrole veřejných financí
3. Návrh zákona o vyvlastnění + návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o vyvlastnění
4. Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony
5. Různé

2. Návrh věcného záměru zákona o řízení a kontrole veřejných financí

František Kučera informoval, že pracovní komise se tématem řízení a kontroly veřejných financí za dobu své existence nad příslušnými legislativními materiály již zabývala a že projednávání předloženého věcného záměru na již tyto dřívější debaty navazuje. Dále přivítal zástupce předkladatele a požádal je o představení materiálu zejména se zaměřením na hodnocení korupčních rizik.

Jiří Fojtík návazně na úvod Františka Kučery potvrdil, že Ministerstvo financí se již sedmkrát pokoušelo stávající zákon o finanční kontrole¹, i pro jeho stáří, narůstající množství nedostatků, které se obtížně překlenují, a nekompatibilitu se současnou praxí nahradit. Ministerstvo financí tedy zvolilo cestu zákona nového, v tuto chvíli tedy nejprve prostřednictvím předložení věcného záměru. Zmínil, že věcný záměr zákona byl v rámci projektu zpracován i ve spolupráci s domácími a zahraničními univerzitami a následně na seminářích diskutován s jeho budoucími adresáty a uživateli. Důvod složitosti problematiky je i v počtu organizací, které jej využívají (cca 19 000) a odlišných potřebách a očekáváních jednotlivých entit. Věcný záměr by měl být tak, jak je vytvářen kompatibilní se zadáním ve Vládní koncepci boje proti korupci na léta 2023 až 2026.

V rámci představení věcného záměru **Jiří Fojtík** představil hlavní směry, kterými se navrhovaná právní úprava ubírá:

- Jednoznačné stanovení povinností a odpovědnosti jak vedoucích orgánů veřejné správy, tak všech zaměstnanců, kteří se podílejí na nakládání s veřejnými prostředky a jejich kontrole
- Doplnění jednoznačného dodržování principu 3E (hospodárnosti, účelnosti a efektivity).
- Již od počátku nastavení základních zásad s vazbou na protikorupční principy (zásada čtyř očí, definování jasných rolí aktérů),

¹ Zákon č. 320/2001 Sb., o finanční kontrole ve veřejné správě a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

- Právní úprava vymezuje kompetence pouze v nezbytném rozsahu a pouze upravuje procesní postupy, např. nahrazení veřejnosprávní kontroly v některých částech kontroly interním auditem navázaným na mezinárodní standardy.
- Posílení systémové role centralizací interního auditu.
- Snížení byrokratické zátěže pro kontrolované subjekty posílením principu jednotného auditu (povinnost evidence kontrol v modulu koordinace a plánování) a principu využívání výsledku a důkazů z kontrolní činnosti jiného kontrolního orgánu.
- Zrušení dlouhodobě nevyužívaných a zjevně duplicitních kompetencí Ministerstva financí a orgánů finanční správy v rámci správního řízení kontrolovat dotace, kdy kontroly již nyní vykonávají poskytovatelé dotací.

Hana Ondrušková z pohledu výkonu kontrol mimo Ministerstvo financí přivítala nastavení kompetencí přímo zákonem a omezení duplicit směrem k nastavení moderní finanční kontroly.

Tereza Koucká Höfferová se připojila k pozitivnímu zhodnocení předkládaného věcného záměru. Z pohledu Nejvyššího kontrolního úřadu vítá, že se poprvé zákonem stanovuje povinnost dodržovat kritéria 3E. Zdůraznila, že již nyní je potřeba se soustředit na to, aby se budoucí uživatelé naučili stanovovat zmíněná kritéria 3E, což je i v rámci kontrolní činnosti Nejvyššího kontrolního úřadu vnímáno nejproblematičtější. Nedostatečný popis a nestanovení kritérií 3E v praxi často vede k velmi obtížnému zjišťování, co přesně bylo vzhledem ke kritériím 3E porušeno. Návazně se dotázala, jaký byl výsledek s územními samosprávnými celky ohledně pozic interních auditorů.

Jiří Fojtík k principům 3E uvedl, že Ministerstvo financí se snaží příslušné metodiky distribuovat mezi příslušné orgány státní správy. Doplnil, že v rámci přípravy paragrafovaného znění zákona jsou definice již popsány v paragrafech a budou detailněji popsány i v důvodové zprávě. Na legislativní činnost bude samozřejmě navazovat i činnost metodická a přednášková.

Barbora Janíčková na otázku k územním samosprávným celkům uvedla, že největší rezistenci vnímala vzhledem k pozicím interních auditorů od krajů. Námitky krajů směřovaly k vnímané vyšší náročnosti auditů a personální a kapacitní náročnosti. Na základě jednání tak Ministerstvo financí přistoupilo ke konstruktivnímu kompromisu.

Jiří Fojtík především zdůraznil, že kontroly nemají být formální, ale obsahovat analýzu rizik.

Barbora Janíčková doplnila, že důležité u územních samosprávných celků je se zaměřit na metodické působení, co nejširší rozsah kontrol a na provádění kontrol se zaměřením na rizika.

František Kučera se vzhledem k dalším povinnostem auditorů a návazně na R8mcový rezortní interní protikorupční program zeptal na provazbu s hodnocením a řízením korupčních rizik, která by se neměla ztratit.

Barbora Janíčková zdůraznila, že interní auditor by neměl být pověřován řízením rizik, což by bylo koncepčně i s ohledem na mezinárodní principy nevhodné. Navrhovaná právní úprava ale nejde cestou zákazu, ale otevřeného přiznání, že taková situace někdy nastává, pojmenování problému s objektivitou auditora, který by měl činnost, kterou vykonává, auditovat, a nalezení alternativního řešení. Toto je s mezinárodními standardy v souladu.

Šárka Míková se dotázala předkladatele na vnímané přínosy v oblasti vynutitelnosti a lepšího promítnutí zásad 3 E do praxe. Dále se dotázala na dopady na menší obce pod 15 000 obyvatel, zda dobře chápe, že se jich věcný záměr v tuto chvíli netýká.

Barbora Janíčková uvedla, že obce pod 15 000 obyvatel nemají povinnost zřizovat interní audit, ale mají jeho funkce nahradit jinými postupy, např. tedy řídicí kontrolou nebo veřejnosprávní kontrolou. K vynutitelnosti zmínila, že základem je dobrá definice povinností, která pak umožňuje po popisu pochybení dobře aplikovat postihy podle dalších právních předpisů.

Jiří Fojtík upřesnil, že v souladu se stávajícím stavem může tyto organizace kontrolovat odbor kontroly Ministerstva financí, který bude nahrazen vrchním auditem s pravomocemi ve stejném rozsahu.

Barbora Janíčková doplnila, že popsané nástroje jsou nástroje mají především za cíl popsat s pohledem do budoucna nedostatky v nastaveném systému a jejich odstranění je odpovědností příslušného vedoucího orgánu veřejné správy.

Tereza Koucká Höfferová zdůraznila, že kontrola obecně a audit jsou nástroji zjišťovacími, které neslouží primárně k ukládání postihů a teprve nástroje rozpočtových pravidel a trestního práva jsou nástroji represivními. Toto by i v důvodové zprávě mělo být jasně popsáno.

Jiří Fojtík zdůraznil, že v rámci popisu nedostatků je vytvářen akční plán, kdy zvláště ty mírnější nedostatky má řešit orgán veřejné správy sám a následně o tom vypracovat zprávu.

Tomáš Vyhnánek zdůraznil, že funkce kontroly nemá být směřována s funkcí orgánů činných v trestním řízení a že její poznatky mají být vnímány jako podněty k dalšímu rozvoji, nikoliv negativně.

Šárka Míková se vzhledem ke zveřejňování auditních nálezů dotázala, zda bude stanovena lhůta, dokdy mají být zveřejněny. Zároveň se zeptala, jak bude do budoucna koncipováno školení adresátů nové právní úpravy. Pro budoucnost se v neposlední řadě dotázala, do jaké míry se do budoucna počítá s využitím pokročilých datových modelů a systémů tzv. „red flags“.

Jiří Fojtík vzhledem k předpokládané platnosti od 1. 1. 2026 a účinnosti od 1. 1. 2027 uvedl, že prostor pro nastavení systému vzdělávání ještě je, především v rámci legisvakanační lhůty.

Barbora Janíčková ke zveřejňování zpráv uvedla, že výsledek auditu je po jeho skončení předán auditovanému subjektu a měl by být zveřejněn, jde tedy o proces poměrně bezprostřední. Dále potvrdila, že s intenzivními školeními se počítá. Vzhledem ke zmíněným digitálním nástrojům je snaha, i vzhledem k množství adresátů, aby procesy mohly fungovat jak digitálně, tak na papíře. Před každou kontrolou je snaha, aby prvním krokem samozřejmě byla datová analýza. **Jiří Fojtík** doplnil, že Ministerstvo financí ve výroční kontrolní zprávě shrnuje nejzásadnější identifikované nedostatky. Byla také zmíněna dostupnost otevřených dat. Do budoucna je jistě žádoucí využívat datovou analytiku, např. prostřednictvím nástroje PowerBI. Existuje také spolupráce Ministerstva financí s Českým vysokým učením technickým.

František Kučera zmínil, že za podmínek reálných očekávání může generativní jazykový model (AI) pomoci alespoň s prvotní náročnou analýzou velkého množství dat.

František Kučera návazně na omluvu Lukáše Krause z jednání reprodukoval jeho návrhy na usnesení zaslané e-mailem:

„PK HNMS

I. vítá záměr ukotvit v zákoně princip jednotného auditu a rozšířit povinnost koordinovat skrze informační systém Ministerstva financí plány kontrol veřejné finanční podpory na všechny kontrolní orgány provádějící kontrolu veřejné finanční podpory bez ohledu na označení kontrolní resp. auditní činnosti;

II. doporučuje neomezovat informační systém jen na kontroly veřejné finanční podpory, ale umožnit skrze něj koordinovat všechny kontroly orgánů veřejné moci bez ohledu na označení kontrolní resp. auditní činnosti,

III. vyzývá proto Ministerstvo financí koordinovaně s Ministerstvem vnitra novelizovat v tomto duchu i kontrolní řád,

IV. doporučuje, aby součástí dat evidovaných v příslušném informačním systému Ministerstva financí byly i údaje, které umožní snadno vyhodnocovat efektivitu kontrolního systému (jako například délka kontrol, zjištění o pochybeních, ustanovení zákona zmocňujícího ke kontrole apod.).“

Barbora Janíčková k návrhu č. I a II uvedla, že toto paralelně vytváří Ministerstvo průmyslu a obchodu. Společně s **Jiřím Fojtíkem** uvedli, že koordinace již nyní probíhá a že zatěžovat projednávanou úpravu těmito prvky se nezdá efektivní. K návrhu č. III uvedla, že Ministerstvo financí ke kontrolnímu řádu podněty, který je v současnosti v procesu novelizace, podněty nemá i vzhledem k jeho obecnosti. Konflikty s navrhovanou úpravou tak nevznikají, naopak je snaha pasáže kontrolního řádu ve věcném záměru neduplikovat. K návrhu č. IV **Babara Janíčková** uvedla, že z pohledu procesu je složité určit, jak efektivitu určovat, zda délkou celého procesu (kontroly bez ohledu na reálné trvání jsou často zahajovány na začátku a ukončovány na konci roku), nebo jinak. Naopak věcným záměrem navrhované úpravy a změny, včetně závěrečného výroku auditora, umožní Ministerstvu financí v rámci výročních zpráv sdružovat nejdůležitější zjištění a případně upravovat sadu sbíraných údajů. Důležité je se zaměřit na to, jak jsou rizika vyhodnocována.

Tereza Koucká Höfferová se rovněž přiklonila k nepřeceňování vývoje nových informačních systémů nebo sběru nových dat.

Františkem Kučera návazně na proběhlou debatu formuloval návrhy na usnesení pracovní komise:

Pracovní komise:

1. Vítá záměr ukotvit v zákoně princip jednotného auditu a rozšířit povinnost koordinovat skrze informační systém Ministerstva financí plány kontrol veřejné finanční podpory na všechny kontrolní orgány provádějící kontrolu veřejné finanční podpory bez ohledu na označení kontrolní, respektive auditní činnosti.
2. Doporučuje, aby vláda uložila Ministerstvu financí, aby zároveň s přijetím věcného záměru zahájilo práce na nové struktuře roční zprávy o výsledcích finančních kontrol.
3. Doporučuje, aby vláda uložila Ministerstvu financí, aby zároveň s přijetím věcného záměru již zahájilo práci na metodických materiálech a na přípravě další metodické činnosti vzhledem k návaznému zákonu o řízení a kontrole veřejných financí.

Usnesení byla přijata jednomyslně.

František Kučera poděkoval zástupcům předkladatele.

3. Návrh zákona o vyvlastnění + návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o vyvlastnění

František Kučera stejně jako u předchozího bodu zrekapituloval, že pracovní komise již v minulosti projednala věcný záměr zákona o vyvlastnění a že k němu následně Rada vlády pro koordinaci boje s korupcí přijala své stanovisko. Návazně přivítal zástupce předkladatele a požádal je o představení materiálů zejména se zaměřením na hodnocení korupčních rizik.

Jana Machačková v úvodu stručně představila finální podobu návrhů zákonů a zrekapitulovala rovněž procesní vývoj. V představení návrhu zákona o vyvlastnění zdůraznila, že se jedná o procesní předpis popisující proces vyvlastňování. Změny v procesu směřují k tomu, aby došlo k urychlení zahajování procesů u staveb, jichž se vyvlastňovací řízení dotýká. Tituly pro vyvlastnění pak upravuje množství věcných zákonů, kdy často jde o společensky významné stavby. Návrhy zákonů mají dle předkladatele za cíl nastolení spravedlivé rovnováhy mezi veřejným zájmem na realizaci veřejně prospěšných záměrů a právy dotčených osob na náhradu za odebrání nebo omezení konkrétního práva. Filozofií nové úpravy je, aby se k vyvlastňování přistupovalo v co nejmenší míře, aby byla zvýšena motivace k uzavírání dohod ve vyvlastňovacím řízení, ale aby zároveň nedocházelo k neúměrnému prodlužování vyvlastňovacího řízení. Nově se připouští souběh řízení vyvlastňovacího a povolovacího a návrhy zákonů reagují i na nový stavební zákon. Z hlediska vyhodnocení korupčních rizik jsou vnímány především pozitivní dopady. Redukce počtu vyvlastňovacích úřadů by měla vést k větší profesionalizaci úředníků. Korupční rizika by měl významně odbourat proces digitalizace celé agendy vyvlastňování.

František Kučera se dotázal vzhledem k řízení o náhradě na systém posudků a revizních posudků a na to, zda jsou zde spatřována nějaká rizika.

Aleš Mácha vyjasnil proces předkládání posudků a uvedl, že znalecký posudek stále tvoří základ pro stanovení náhrady. Podle obecných principů musí být náhrada spravedlivá, což někdy může znamenat i to, že je nižší než ve znaleckém posudku – např. u zanedbaných kulturních památek, o které se vlastník nestará. Konečnou instancí, která o náhradě může rozhodnout, je vždy civilní soud.

František Kučera se dále dotázal na zásadu koncentrace.

Aleš Mácha uvedl, že zásada koncentrace je již využívána ve stavebním právu. Nicméně otázky zákonnosti jsou povinně vyloučeny z principu koncentrace.

Tereza Koucká Höfferová se vzhledem k územním samosprávným celkům dotázala na pojistku osminásobku stanovené ceny ve formě náhrady, konkrétně na postup stanovení její výše. Stejně tak se dotázala, jaké je riziko, že bude paušálně využívána právě zmíněná horní hranice, jak z hlediska hospodárnosti, tak z hlediska možného prostoru část z maximálně nastavené náhrady nezneužít ke korupci.

Aleš Mácha uvedl, že jde o otázku spojenou s rychlostí vyvlastňovacího řízení a současně jde o stanovení hranice pro územní samosprávné celky, které dosud hranici pro cenu ve formě náhrady neměly a např. u důležitých liniových staveb mohly jít mnohem výše, než stát, který mohl zaplatit osminásobek. I samotné územní samosprávné celky po transparentním určení hranice, kam mohou zajít, volaly. Hodnota osminásobku pak vychází z maximální hodnoty již nyní používané liniovým zákonem² a dochází tak k určitému sjednocení vyjednávacího prostoru pro všechny aktéry předtím, než začne samotné řízení o vyvlastnění.

Františkem Kučera návazně na proběhlou debatu formuloval návrh usnesení pracovní komise:

Pracovní komise nenavrhuje uplatňovat žádné připomínky a zároveň vzhledem k možnostem náhrady vítá stanovení konkrétního limitu pro výši náhrady ve smlouvě o získání práv.

Usnesení byla přijata jednomyslně.

František Kučera poděkoval zástupcům předkladatele.

4. Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony

František Kučera přivítal zástupce předkladatele a požádal je o představení materiálu zejména se zaměřením na hodnocení korupčních rizik.

René Neděla shrnul, že za poslední rok byly přijaty tři klíčové novely energetického zákona. K obsahu návrhu zákona uvedl, že je v převážné míře transpozicí směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/944 ze dne 5. června 2019 o společných pravidlech pro vnitřní trh s elektřinou a o změně směrnice 2012/27/EU (dále jen „Směrnice“). Návrh zákona obsahuje právní úpravu třech hlavních právních institutů, kterými jsou ukládání energie v elektrizační soustavě, agregace a flexibilita. Vzhledem k ukládání energií se Ministerstvo průmyslu a obchodu pokoušelo do národní legislativy tuto definici začlenit již před čtyřmi lety. Nové instituty byly projednávány v pracovní skupině za účasti zástupců státní správy, sektorů i jednotlivých svazů za účelem maximální eliminace korupčních rizik a stanovení rovných podmínek pro všechny. Mezi další diskutované oblasti, které jsou již vkládány nad rámec transpozice, patří problematika ochrany spotřebitele, kdy je nově zaveden jakýsi blacklist, kdy během ochranné lhůty pěti let po skončení schopnosti dodávat elektřinu není možné získat novou licenci. Druhý prvek v rámci ochrany spotřebitele naráží na rozpor mezi směrnicí, která stanoví, že přechod mezi dodavateli má být bezplatný, a ústavním právem na náhradu škody. Typicky např. situace, kdy spotřebitel uzavře smlouvu s obchodníkem a za rok se rozhodne ji vypovědět, i když obchodník např. již na zákazníka komoditu nakoupil. Dodavatel by tak teoreticky dle předkladatele mohl spotřebitele žalovat o náhradu škody. Je tak navrhován institut maximální možné sankce ve výši 40 % z ceny komodity, která je na zákazníka nakoupena na zbývajícím období. Tato sankce je nicméně ještě velmi diskutována.

V neposlední řadě **René Neděla** zmínil, že v rámci organizace Energetického regulačního úřadu přináší návrh zákona změny vzhledem k počtu členů Rady Energetického regulačního úřadu (dále jen „Rada“) a délce jejich mandátu. Aktuální znění energetického zákona v § 17b v odst. 1

² Zákon č. 465/2023 Sb., kterým se mění zákon č. 416/2009 Sb., o urychlení výstavby dopravní, vodní a energetické infrastruktury a infrastruktury elektronických komunikací (liniový zákon), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony.

a 2 stanoví, že Energetický regulační úřad má pětičlennou Radu. Jeden z členů Rady je jejím předsedou. Funkční období členů Rady je 5 let a začíná dnem 1. ledna. Každý rok je jmenován jeden člen Rady. Návrh zákona toto mění, kdy Rada by nově měla pouze 3 členy, z nichž 1 by byl předsedou Energetického regulačního úřadu. Člen Rady by byl jmenován na 6 let a jeho funkční období by začínalo vždy 1. ledna následujícího po dni jmenování. Členové Rady by nově byli jmenováni tak, že každé 2 roky by byl jmenován jeden člen Rady. Stejně tak se v rámci rozhodování navrhuje snížení kvóra pro rozhodování ze 3 členů na 2. Cílem je zajistit flexibilnější rozhodování Energetického regulačního úřadu, stabilnější postavení členů Energetického regulačního úřadu a odstranění administrativní zátěže spočívající v každoročním výběru nového člena Rady a obtížného hledání nových kandidátů. Objevují se nicméně i názory, že zkorumpovat pět lidí je obtížnější, než zkorumpovat tři lidi. Takto o tom ale nepřemýšlíme.

Tomáš Bouzek poznamenal, že pokud by měla změna počtu členů Rady obstát, bylo by rozhodně vhodné do důvodové zprávy plastičtěji popsat, jaké problémy případná nedostatečná akceschopnost Rady způsobuje, pak by se taková změna dala pochopit.

René Neděla sdělil, že v současnosti má Rada pouze 3 z potřebných 5 členů a neběží ani žádný proces nominace členů nových. Fakticky tedy v současnosti musí rozhodovat všichni jednomyslně.

Tereza Koucká Höfferová zmínila, že užitečné by bylo namísto redukce počtu členů stanovit členům Rady jasné kompetence a odpovědnost.

René Neděla zmínil, že této oblasti se již Ministerstvo průmyslu a obchodu věnovalo již v předchozí novele energetického zákona, kdy byla upravena role předsedy a Rady. Faktický efekt ale stále zcela neodpovídal platné legislativě. Byla také posílena role předsedy, kdy bylo stanoveno, že jak Energetický regulační úřad, tak jeho radu řídí předseda. Požadavek v rámci Ministerstva průmyslu a obchodu ale stále byl směrem ke snížení počtu členů Rady.

František Kučera zrekapituloval, co již v debatě zaznělo, že čím méně osob si může vytvářet vlivovou pozici, tím větší je prostor pro korupci. V případě redukce počtu členů by také bylo nutné zavést mnohem více transparentnostních prvků, včetně např. hlasování po jménech.

Tomáš Bouzek navrhl, i pokud by se nesnižoval počet členů Rady, že by bylo vhodné zvážit změnu rozhodování z absolutní většiny na většinu přítomných. Stejně tak by měl být lépe popsán mechanismus volby členů.

Tereza Koucká Höfferová podpořila řečené a zdůraznila, že v současné době není jasně dána povinnost dovolení členů Rady. Měl by být stanoven minimálně časový parametr, dokdy má být podán návrh na obsazení uprázdněného místa. Např. vzhledem k nejvyššímu kontrolnímu úřadu je stanovena čtyřicetidenní povinnost navrhnout nového kandidáta na předsedu. V případě snížení počtu členů Rady ERÚ na 3 toto doporučení ještě více nabývá na důležitosti.

Hana Ondrušková se připojila k názoru, že je potřeba se spíše soustředit na problematiku dovolování členů Rady, než jít a priori cestou snižování počtu členů.

Šárka Míková doplnila, že ve světě je nyní dominantní snaha, aby výběrová řízení na členy obdobných rad byla co nejtransparentnější. Rovněž podpořila předřečníky, že snižovat počet členů působí kontraproduktivně a že je potřeba se soustředit na nominační proces a jasnou dělbu pravomocí.

René Neděla poděkoval za podnět k termínu pro navržení kandidáta. Vzhledem k výběrovým řízením potvrdil, že otevřenost je preferovanou volbou. V poslední době nicméně výběrová řízení přestala být vypisována, následně i v souvislosti s diskusemi o redukci počtu členů rady. Z hlediska nastavení rozhodovacích procesů zdůraznil, že v rámci Energetického regulačního úřadu jsou stanoveny procesně poměrně jasně a transparentně, kdy je snaha jednotlivé postupy co nejvíce standardizovat.

V rámci novelizací nad rámec transpozice Směrnice se **Hana Ondrušková** společně s **Františkem Kučerou** a **Terezaou Kouckou Höfferovou** pozastavili nad nutností stanovení sankce ve stanovené výši z dodavatelem nakoupené energie. Dotazy padly i vzhledem ke konformnosti takové úpravy s úpravou stanovenou v evropské legislativě a k tomu, kolik a na jakou dobu běžně dodavatelé pro své zákazníky energie nakupují.

René Neděla a **Antonín Špiruda** doplnili odkázali na to, co bylo řečeno v úvodu a doplnili, že sankce by byla vypočítávána pouze z dodavatelem prokázané škody, která by mu vznikla nákupem komodity, kterou by nedokázal jinak vyrovnat. Současně zmínili, že tento prvek byl v pracovních komisích Legislativní rady vlády hojně diskutován a může ještě doznat změny.

Františkem Kučera návazně na proběhlou debatu a ve spolupráci se členy pracovní komise formuloval návrhy usnesení pracovní komise:

Pracovní komise:

1. Doporučuje ponechat pětičlenné složení Rady podle stávajícího § 17b odst. 1 energetického zákona a zachovat stávající mechanismus podle odst. 2, kdy je každý rok jmenován jeden člen.
2. Doporučuje zvážit změnu rozhodování Rady podle současného § 17b odst. 9 na rozhodování prostou většinou přítomných členů Rady.
3. Doporučuje stanovit povinnost ministru průmyslu a obchodu, aby vládě do určitého termínu předložil návrh na jmenování nového člena Rady na uprázdněné místo.

Usnesení byla přijata jednomyslně.

5. Různé

František Kučera všem poděkoval za účast a jednání ukončil.

Zapsal: Ing. František Kučera